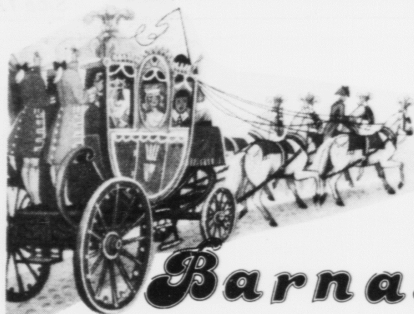

Barnasíðan

Kelling og Tröll

Kelling ræddi í teirri stóru grýtuni, sum havragreytur var í, og sang hon hendan sangin:

*Eg eigi ongan mann.
Eg eigi eingi börn.
Eg eri einsamöll.
Eg eri einsamöll í hesum stóra helli.
Ongan til at hugsa um,
ongin hugsar um meg,
öll eru líkaglað,
men ikki mær,
o nei.*

Kelling hevði gjørt hendan sangin sjálv, og var hon stolt av tí. Mamma hennara hevði einaferð sagt við hana, at hon átti eftir at verða kend skaldakona, men hon visti ikki hvat orð mammu sínar týddu.

Kelling var yngst av 19 systkjum, og sá hon eisini best út av teimum, um man kann siga tað um hana. Stór var hon, kløn líka sum ein nál, músalitað hár, langa og skeiva nös, og varrnarar vóru ljótar og tjúkkar, eyguni vóru eins og í eini kettu og neglirnar vóru langar og brotnar. Men allir trøllmenn í bygdini vóru svakir eftir henni, og dæmdi henni tað væl, men hon hevði ikki funnið tann rætta enn, tí fer nú verr, hugsaði Kelling og át tann góða greytin.

Trølli var sonur ríka trøll, frá suður eysturlandi (ella Mývatnsveit). Hann var stoltur og drakk øgiliga nógv, men hann sá væl út, við tí reyða skegginum, tí reyða hárinum, og ørligum grønum eygum, sum skiftu lit, tá ið hann bleiv illur. Hann var 2,90 á hædd. Men tað sum var tað allar sötasta við honum vóru hornini, sum hann hevði á høvdi-num. Ja, hann var tað besta trøllið í allari bygdini, hugsaðu kellingarnar forelskaðar. Hann kundi gott giftast onkrari av okkum, men nei, pápi hansara er alt for stoltur og so er hann eisini snobb. Hann vil bara fáa eina ríka damu til Trølla. Ha, vit eru líka so góðar sum ein rík kelling. Kellingarnar hugsadu eina løtu, men so segði ein av teimum: »Stakkals Kelling«, segði hon.

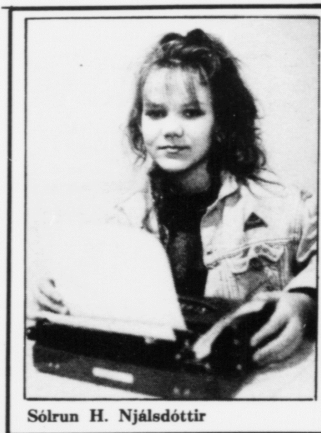

Hon er tann ljótasta konan á allari jørðini, og hvør hevði viljað giftast við henni?

Kellingin flenti, men segði so: »Sjálvandi vil ongin hava hana, hon er jú so fátæk.«

Tað var gott at Kelling ikki hoyrði tær, annars hevði hon dripið tær, tí hon var øgiliga sterk. Knappliga hoyrði hon, at onkur bankaði á hellisdyrnar. nei, er tað tú, hon smiltist blidliga til vinkonu sína, sum segði hjálparleys: »Eg eri so forelskað«, segði hon við hana. Trølli sær so gott út, men eg kann ikki giftast við honum, segði hon grátandi. Hvi ikki spurdi Kelling. Pápi hansara vil bara fáa eina ríka konu til hansara, segði vinkonan og fór so út. Gud viti hvussu hesin Trølli sær út, hugsaði hon. Sjálvandi vil hann hava meg, tað er nevnliga tíð til komin, at eg fari at gifta meg, hugsaði hon, og tók tað slitna turriklæði av songini, og fór út. Men tá ið hon var komin nokk so langt oman av fjallinum, datt hon so illa, at hon kundi næstan ikki ganga. Og ein av teimum sum sá tað, var ongin annar enn Trøllið.

Trøllið gekk til hennara, og tók hana upp. Allan vegin upp á fjallið helt hann á Kelling, og tá ið tey komu í hellið, legði hann hana blidliga á songina.

Sólrún H. Njálsdóttir

Í fimm dagar sótu tey bara á songini, og hugdu hvørt á annað, og endiliga tá ið tann sætti dagurin kom, mussaði Trølli Kelling, og so fór han heim til pápa sín.

Men Kelling sum var blivin ordiliga svong, tí at hon hevði ikki etið í seks dagar, fór at gera havragreyt.

Trøllpápi bleiv svakur, tá ið hann hoyrði, at Trøllið ætlaði sær at giftast Kelling, og tá ið hann hoyrði, at hon var fátæk, bleiv hann púra óður í høvdi-num. Teir fóru tí báðir at berjast, og tað endaði við tí, at Trøllið tók alt tað, sum hann átti, og rýmdi tí lKelling. Í ein mánað vóru tey lukkulig, men aftur mátti Trøllið rýma, tí at hann hevði hoyrt frá vini sínum, at pápi hansara og 20 aðrir menn ætlaðu at drepa Kelling.

Tey rýmdu, tá ið tað var myrkt, og fluttu út á bygd í fjøllini har.

Seinni føddi Kelling 13 børn, og vóru tað alt dreingir, sum hon og maður hennara elskaðu. Men lukkulig bleiv hon ikki, o nei. Trøllið átti eina ástkonu, og flutti hann frá Kelling og 13 dreingjum, sum hann var pápi at. Kelling og dreingir hennara máttu tí liva uttan Trølla, og vóru dreingirnir líkaglaðir um tað. Og triggjar dagar seinni sang Kelling hendan sangin:

*Átti eg mann, sum penur var.
Eigi eg óvin sum genta var.
Eigi eg børn sum eg elski nú,
men ikki havi eg mann sum eg
elska kann*

Søga eftir Sólrúnu Hraunfjörð.